

Třetí čtvrtek v měsíci tentokrát připadl na 21. dubna, a proto se tento den uskutečnilo další setkání folkových nadšenců v Doli klubu v Pardubicích.

Role hostitelské se nyní chopili samotní pořadatelé Ondra Podeszwa a Ondra Víšek, kteří večer nakopli se svou kapelou **Balzamína**. A z dalekých jižních krajů přicestovala živelná **Epy de Mye**.

Balzamína patří mezi kapely nastupující mladé generace. Skládá se, jak už jsem uvedla výše, ze dvou Ondřejů – Ondřeje Víška a Ondřeje Podeszwy - a ze zpěvačky Terky Řehákové – sestry Ondry P. V F-klubu se však představil i nový člen kapely Miroslava Opelková z jižních Čech.



Nešlo si nevšimnout, že kapela má v sále výrazné množství příznivců. Nejhluchnější sekci tvořili studenti Ondry P. V souvislosti s jejich přítomností přišel Ondra Víšek se zajímavým nápadem, že vstupenka do F-klubu by vlastně mohla sloužit jako omluvenka ze zkoušení, přičemž při zakoupení permanentky by se tato výhoda samozřejmě znásobila. Nemůžu ale potvrdit, ani vyvrátit, zda tato novinka byla uvedena do praxe.

Sál byl pro tentokrát opravdu zcela nacpaný a troufám si říct, že tolik diváků F-klub za svou existenci ještě nezažil.

Balzamína začala *Kolečkem* pro uvolnění atmosféry, jehož text pochopil snad každý.

Následující píseň *Štěstěna* vyprávěla o mladíkovi, který nemá štěstí a pocházela z koprodukcce Ondry P. a Ondry V.

Před písní *Podzimní* pohovořil moderátor večera Ondra Víšek o stupnici rizikovosti písní Balzamíny, kde se při hraní a zpívání všichni členové pohybují. Toto hodnocení mi přišlo dost neadekvátní, protože všechny písně se krásně poslouchaly. A u *Podzimní* mi dokonce projev Ondry Podeszwy připomněl Honzu Brože.

U nové písně *Zahraj mi do kroku* se představila nová členka kapely Míra svým virtuózním hraním na housle. Jak Ondra V. podotkl, "housle vynikají zejména v písních předsedy" (Ondry Podeszwy).

Jedinou převzatou písní bylo *Přání* od kapely Pohoda. "Černě-humorně" na mě působil *Černý rytíř*,

ve kterém se objevil v rukou Terky nezvyklý hudební nástroj, a to kosa a příborový nůž.

Následující

Šachy

byly mírně žertovné. Partičku si vystříhli Ondrové, zatímco zbylé dvě členky kapely tvořily

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Neděle, 01 Květen 2011 11:37

rytmickou sekci. Píseň

Víla

v poetickém hávu byla opět za doprovodu houslí, stejně jako

Omluva

se středověkou tematikou, kde se Terka Řeháková představila i v roli mandolinistky. Mezi posledními písněmi zazněla

Touha

z pera Ondry P. a romantická

Náš otčenáš

Publikum si vytleskalo nejeden přídavek v podobě velmi žertovné a humorné *Instantní polévky*. Nedivte se, nepodávalo se jídlo, ale opět píseň, přesto chutnější než kterékoliv polévky z pytlíku, z nichž jsou živi zejména studenti. Úžasná byla i píseň

In the Jungle

z filmu Madagaskar, kterou před několika měsíci na stejném místě, zde v F-klubu, zpíval i pěvecký sbor Continuo.



Po krátké přestávce nastoupilo trio Epy de Mye – Honza Přeslička, Dušan Vainer, Lucie Cíchová. Hned v první písni *Nad ránem* jsme si připomněli pro všechny nedávno aktuální téma vyplňování daňového přiznání.

V písni *Černá dáma* jsme se opět vrátili ke hře šachy. Tentokrát ji však hrál jihočeský tým. Pro holky, které na své chlapy musí neustále čekat, byla určená píseň *Ženy mužů*

patřící mezi nejznámější písně, jaké Epy de Mye má. Stejně tak

Lovec amorů

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Neděle, 01 Květen 2011 11:37

, kterého též zná snad každý.

Lovec amorů

je pro změnu věnován všem mužům, kteří jsou na tom špatně.

Z písně *Obyčejné fotky* mě až mrazilo v zádech. Nevím proč, ale na téma války a antisemitismu jsem hrozně citlivá. Stačí mi málo a fantazie zpracovává hrůzné obrázky lidského utrpení.

Obyčejné fotky jsou věnované památce fotografa Josefa

Svitenského.

Elektrická kytara zazněla v písni s dvojsmyslným názvem *Až budeš* a angličtina v nářezu *Fucking Killing Love*

, kterou snad je pro slabší povahy lepší do češtiny nepřekládat. U písně

Na drátech

se mi vrátila ta hrůzná husí kůže, jež mě zasáhla u

Obyčejných fotek

Před písní *Giovanni* byl na jednu z beden odposlechů vyvěšen prapor v podobě trenýrek, aby měli diváci dokonalou iluzi o tom, jak mají vypadat správné trampské trenýrky.

Giovanni

totiž vyprávěl o stárnoucích trampech.

Na závěr zazněla píseň *Opustíme vzory z desky **Stopy nezmizí***, která vyšla v roce 2008.

Prozradím, že Epy de Mye se činí a napřesrok by se měla objevit deska další.

Ani Epy de Myi nenechali diváci odejít jen tak a vyžádali si na ní přídavky. Jako první to byla *Tatara*

, která by určitě vyrobila nejednu vrásku lidem ráčkujícím,

Konce

, které Honza napsal, když se připravoval na státnice z češtiny, přičemž zjistil, že má skládat státnice z matematiky. A na samotný závěr přišli i samotní Beatles.

Večer tedy velmi zdařilý... Myslím, že nákaza byla šířena i Balzamínou a balzám na duši zanechala i Epy de Mye. Děkujeme za krásný zážitek! A příště se přijďte podívat, je lepší to zažít, než o tom jen číst.